

त्रासजननमितिसमुदायापेक्षया सामान्येन निर्देशः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ जोषंतूष्णी आस्वतिष्ठ क्रीडागताः लीलया आगताः ॥ २० ॥ मद्रकेषु कुस्तिषु मद्रदेशेषु ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥
अनृतेन चरतीत्यानृतिकः यावदंत्यं अंत्यजपर्यंतं मरणावधीति वा ॥ २४ ॥ २५ ॥ पुंभिः पुरुषैः विभिश्चाः संगताः इच्छया मैथुनिनः अज्ञातवत्ज्ञाता अप्यविगीता इत्यर्थः ॥ २६ ॥ येषां मद्रकाणां सक्तुमिश्रितम

भीरूणां त्रासजननं शल्यहर्षकरं मम ॥ त्वंतु दुष्प्रकृतिर्मूढो महायुद्धेष्वकोविदः ॥ १५ ॥ भयावदीर्णः संत्रासाद बद्धं बद्धभाषसे ॥ संस्तौषितौ तु केनापि हेतुना त्वंकुदे
शज ॥ १६ ॥ तौ हत्वासमरे हंता त्वामद्य सह बांधवं ॥ पापदेशज दुर्बुद्धे क्षुद्रक्षत्रियपांसन ॥ १७ ॥ सुहृद्भूत्वारिपुः किं मां रुष्णाभ्यां भीषयिष्यसि ॥ तावामाम
द्य हंतारौ हनिष्ये वापि तावहं ॥ १८ ॥ नाहं विभेमि रुष्णाभ्यां विजानन्मात्मनो बलं ॥ वासुदेव सहसं वा फाल्गुनानां शतानि वा ॥ १९ ॥ अहमेको हनिष्यामि जोष
मास्वकुदेशज ॥ स्त्रियो बालाश्च वृद्धाश्च प्रायः क्रीडागता जनाः ॥ २० ॥ यागाथाः संप्रगायंति कुर्वतोऽध्ययनं यथा ॥ तागाथाः शृणुमेशल्यमद्रकेषु दुरालम्सु ॥ २१ ॥
ब्राह्मणैः कथिताः पूर्वयथा वद्राजसन्निधौ ॥ श्रुत्वा चैकमना मूढक्षमवा ब्रूहि चोत्तरं ॥ २२ ॥ मित्रघृद्धमद्रको नित्यं यो नो द्वेष्टि समद्रकः ॥ मद्रके संगतं नास्ति क्षुद्र
वाक्येन राधमे ॥ २३ ॥ दुरात्मा मद्रको नित्यं नित्यमानृतिकोऽनृजुः ॥ यावदंत्यं हि दौरात्यं मद्रकेष्विति नः श्रुतं ॥ २४ ॥ पिता पुत्रश्च माता च श्वश्रूश्च श्रुमा तुलाः ॥
जामाता दुहिता भ्रातानसाऽन्ये ते च बांधवाः ॥ २५ ॥ वयस्याभ्यागताश्चान्ये दासीदासं च संगतं ॥ पुंभिर्विमिश्रानार्यश्च ज्ञाता ज्ञाताः स्वयेच्छया ॥ २६ ॥ येषां
गृहेष्वशिष्टानां सक्तुमत्स्याशिनां तथा ॥ पीत्वा सीधुसगोमांसं क्रंदंति च हसंति च ॥ २७ ॥ गायंति चाप्यबद्धानि प्रवर्तते च कामतः ॥ कामप्रलापिनोऽन्योन्यं तेषु य
मः कथं भवेत् ॥ २८ ॥ मद्रकेष्ववलितेषु प्रख्याता शुभकर्मसु ॥ नापि वैरं न सौहार्दं मद्रकेण समाचरेत् ॥ २९ ॥ मद्रके संगतं नास्ति मद्रको हि स दामलः ॥ मद्रकेषु च
संस्तुष्टं शौचं गांधारकेषु च ॥ ३० ॥ राजयाजकयाज्ये च नष्टं दत्तं हविर्भवेत् ॥ शूद्रसंस्कारको विप्रो यथायाति पराभवं ॥ ३१ ॥ यथा ब्रह्मद्विषो नित्यं गच्छंती ह परा
भवं ॥ यथैव संगतं कृत्वानरः पतति मद्रकैः ॥ ३२ ॥ मद्रके संगतं नास्ति हतं वृश्चिकेते विषं ॥ आथर्वणेन मंत्रेण यथा शांतिः कृता मया ॥ ३३ ॥ इति वृश्चिकदष्टस्य वि
षवे गहतस्य च ॥ कुर्वन्ति भेषजं प्राज्ञाः सत्यं तच्चापि दृश्यते ॥ ३४ ॥ एवं विद्वन्जोषमास्व शृणु चान्नोत्तरं वचः ॥ वासांस्युस्तु ज्यनृत्यंति स्त्रियो यामद्य मोहिताः ॥ ३५ ॥

तस्याशिनां सीधुमद्यं ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ मद्रकेषु संस्तुष्टं नष्टं एवं गांधारकेषु शौचं नष्टं भवेत् ॥ ३० ॥ यथैवेति यथामद्रकैः संगतं कृत्वा पतति
यथा वामद्रके संगतं नास्ति हे वृश्चिकतथा ते विषं हतं नित्यं नृपतिरिति मंत्रेण सर्वथा विषं नश्यतीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ मयेत्यात्मानुभवसिद्धिर्दमितीत्येति ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥